

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Guvernørens Datter (August Blom, DK, 1912)

Nordisk Films Kompagni

Ns 889/a (pdf: p. 2–26)

Ns 889/b (pdf: p. 27–43)

Ns 889/c (pdf: p. 44–52)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

DET DANSKE FILMINSTITUT
GOTHERSGADE 55
DK-1123 COPENHAGEN K

TEL +45 3374 3400
DFI@DFI.DK
DFI.DK

CVR-NR. 56-85-83-18
EAN-NR. 5798 00 794085

"Guvernørens Datter."

Filmsdrama

af

Ludvig Jensen.

Lyser det i ganske god, her det er mig. Omvendt at
Nimne bli en Lige - Lideninger skal den at Mordet redder. Brevet ofte
at Brestemmelser & læst om de Dø. En vil Tint med Brevet Mordet med
de Inden dør af Tasterne naar de til Mordet og aflever Brevet - de Lideninger
paa dagt omme Tunge for det af med H. der
der Mordet af sin person Elskede.

Juli 1911.

Lesøesgade 18" København.

Hovedpersoner.

Gubernören.

Gubernörens Hustru.

Deres Datter, Jelma.

Maruf. Kosakofficer.

Fyrst Maxim. General.

Zaronow. Fästargeneral.

Han og Jelmas hemmelig forlovet.

Afsluselskab hos Guvernøren.

Gæsterne samles i Modtagelsessalonen.

Guvernørens Tante gør Honor for Gæsterne efterhaand som de ankommer. Man håber med at gaa til Bords, da den højfornemme Gæst, General, Eyrsk Maxim, endnu ikke er ankommen.

Zelma og Marief staar i Forgrunden i Samtale, trykkende nu og da hinandens Hænder i al Hemmelighed, mens deres Blikke mødes i gensidig Lykke.

Nu træder Guvernøren ind, fulgt af sin Gæst, Maxim, samt nogle Officerer. Maxim hilser og genhilses af de Tilstedeværende, præsenteres for nogle af Guvernøren, og tilsidst for Zelma. Maxim hilser hende med et ridderligt Bukt, trykker et Kys paa den skønne Pigs Haand, og da Tjenerne i det samme staar Højdom op til Spisesalen, byder han hende galant Armen og fører hende til Bord, til stor Argvelse for Marief, som med skuffet Mine tager sin Moders Arm og følger efter, ind.

L.

Efter Middagen.

Gæsterne staar i Smaaklynger og konvencerer i Forværelset til Balsalen. Marief med Zelma under Armen, kommer varme og forpustede af Dansen, søger hun til et ensomt Hjørne og samtaler ivrigt. Marief er mørk i Sind af Skinsygge over Maximus paatrængende Galandieri over for hende, Zelma smiler og søger ved Ord og Miner at gøre ham glad, han griber hendes Hænder og trykker dem lidenskabeligt til sine Læber.

Maxim viser sig pludselig i Mørkeden, han søger efter Zelma for at føie hende til Dansen. Zelma river forvirret sine Hænder løs fra Marie. ef og gaar ham i Møde, en Skygge af Utidfred-
hed gaar over Maximus Pande da det lille Lu-
dermeyer ikke er undgaet hans Blik, han sen-
der Marie et koldt og overlegent Blik, i det han
byder Zelma sin Arm og fører hende bort til
Dansen. Zelma sender sin Elskede et beroligende
og bønfuldt Blik, men Marief ser hadefuldt
og skinsyg efter Maxim, vender den Ryggen
og forlader mørk og forvirret Værelset.

Et ensomt beliggende Kabinet.

Zelma kommer alene ind, ser sig søgende om, Marief er ingen Sted at finde, hun aabner et Vindu, en Vogn høres rulle bort, ja, det er ham som forlader Esker, hun sætter sig ned og nedslaaet paa en Divan, aabner en Medallion med hans Billede, som hun trykker til sine Læber, men skjuler den skyndsomt; en Portiere skydes til Side, Maxim staar pludselig for hende, stolt og smilende, Zelma vil rejse sig, men han tager dristig Plads ved hendes Side, og beror hende om en Samtale. Zelma ser sig ulykkelig om efter Redning, men forgæves, han griber hendes Haand og bedækker den med Kys, og tilstaar hvilke Følelser han alt nære for hende, Zelma skjuler sin Undseelse og Modvilie imod ham bag sin Vifte, men han drager den bort fra hendes Ansigt, og vil, beruset af hendes Skønhed, tilkvinde sig et Kys af hendes Læber, men Zelma river sig forskrækket løs, og rejser sig for at gaa fra ham, han søger at holde hende tilbage, men hun sender ham et koldt og bydende Blik og skynder sig ud. Maxim ser ærgeligt efter hende, slapper forbitret af saaret Holdhed over hendes Utilnæmnelighed, i Gulvet, og gaar med rynket Pande ud af Kabinettet.

Et Uriasbrev.

General Maxim i sit Arbejdsværelse. Han sidder alene, studerende ivrigt et Landkort, som ligger udbredt paa Bordet, rejser sig, og gaar, grundende paa noget beskuet, op og ned ad Gulvet, vender sig mod sit Skrivebord, griber med en beslutsom Mine Pennen, skriver hurtig et Par Linier, ringer, hans Adjudant kommer ind, giver denne en Ordre, Adj. danker skynder sig ud, Maxim gennemlæser det skrevne. Adjudanten fører Maruf ind, Maxim hilser ham med et Nik, forsejler Brevet omhyggelig og overgiver Maruf det til Besøgelse, meddeler ham det er en vigtig Depeche, hvormed han skal ride til næste Hovedkvarter samme Dag, paalegger ham under ingen Omstændigheder, at lade den falde i andres Hænder. Maruf gemmer Brevet paa Bystet bag sin Uniformfrakke, hilser gensidigst og gaar. Maxim smiler med et underfundigt, spottende Blik efter den stolte, flotte Officer, da Doiren lukker sig efter Maruf, og gnider sine Hænder med et tilfreds Nik mod Hovedet, fortsættende sin Skudring af Landkortet.

Afskeden.

Maruf holder sin Hest an foran en lav Mur, som omgiver Guvernørens Have. Han klatrer sig op i Stigbøjlerne og spejder over; Jelma viser sig i det samme paa en Forhøjning bag Muren. Hun ser sig forsigtig tilbage, vender sig derpaa om i mod Maruf, og rækker ham Haanden til Afsked. Maruf griber den, kysser den genfærdig, og saler et Par trøstende Ord til Jelma, som har sværet ved at tilbageholde sine Taarer; thi hun ved at hendes Elskedes Vej gaar gennem en fjendelig Egn. Maruf klapper fortrøstningsfuld den lille Haand han holder imellem sine Hænder, nikker smilende til hende, spurter sin Hest, og rider bort, vidende tilbage med Haanden til Jelma, som sorgmodig følger ham med Blikket, til han er forsvundet.

Jenders Vold.

Uden for et Skovgarde. Maruf holder sin Hest an, spejder køvende og miskenkelig ind i Skoven, som han maa passere, fremtager sin Rylderpistol og efterer den. En Hyrde med et Par Faar kommer ud fra Gardet, Maruf spørger ham ud, Hyrden raader ham ivrigt til at vende om, da Skoven er farlig at passere for Jender. Maruf ryder uvilligt paa Hovedet, fremtager sin Lommebog, og nedskrifer en Hilsen til Zelma paa et Blad Papir, som han anmoder Hyrden bringe hende. Hyrden tager Sedlen og lover det, Maruf rider dristig viddere Langs Gardet, Hyrden ser med en misbilligende Hovedryg efter Rylderen. Maruf er neppe naaet Midtvejs af Skovgardet, før der fra et Par Bøsseriber reddes Skud imod ham, hans Hest styler, og førend han faar Tid til at gøre Brug af sit Vaaben, omringes han af nogle Jender, rives ned af Hesten og føres som Fange ind i Skoven. Hyrden, som skyldt har set Opkrinet, iler bort.

Den fornemme Frier.

Guvernøren og hans Hustru i deres Dagligelue, han læsende, hun ved et Haandarbejde. Tjeneren kommer, overbringer et Brev paa en Sølvbakke, samt en mæglig Rosenbuket. Tjeneren gaar, Agleperne betragter overrasket hinanden, Guvernøren bryder og læser Brevet, klør sig eftertænksomt bag Øret, men Frue's Ansigt stråler af Glæde, hun iler til Døren og kalder Zelma ind. Zelma kommer ind i Morgenkjolte, Moderen tager hende henrykt om Halsen, Kysser hende og viser hende Brevet og Blomsterne, som Fyrst Maxim har sendt hende, lykønsker hende til den Lykke hun har gjort. Zelma hører alvorligt og ligegyldigt paa Moderen, skynler gradvise sit Ansigt i Hænderne af Sorg, Forældrene ser bestyrkede paa hende, Zelma bølffalder dem fortvivlet, om at sende Maxim et Afslag. Moderen ser vredt og bebrejdende paa hende, befaler Datteren straks at forfølge sig ind og klæde sig om til Modtagelsen, da Maxim snart kan ventes. Zelma beder endnu en Gang om Ikaanset, men Moderens Herskesyge taaler ingen Modstand, Zelma bajer resigneret Hovedet og gaar ind paa sit Værelse, Forældrene nikker tilfredse til hinanden, overbevist om, at Datterens Nykke hurtig vil forløbe sig.

Guvernøren og Tyrot Maxim staar samtalende, Maxim ser stadig med Længsel imod Døren, hvorfra Zelmæ og Moderen skal træde ind. Endelig gaar Døren op, og Damerne viser sig; Fruen smilende, med en underdanig Bøjelse for Tyroten, Zelmæ, bleg og alvorlig, med nedslagent Blik. Maxim gaar høfligt Damerne i Møde, Zelmæ besvare hans Hilsen med et koldt Nik, Moderen tilkaster hende et strengt Blik og lægger med Myndighed hendes Haand i Maxims, som han venligt rækker hende; han fører hende til sine Læber og kysser den smilende, drager hende ved Haanden hen til et Bord, viser hende forskellige kostbare Gaver han i Anledning af deres Forbindelse skænker hende. Han vil just sætte en Diamantring paa hendes Finger, da alles Øjne i det samme rettes mod Værelsets Veranda-dør, en Tjener, som søger at forbyde en Person Adgang, skubbes til Side, og den gamle Tjenerhynde styrer ind, bukker sig dybt for Herskabet, og fortæller med Ghebber og Tagter, at Tyrotes Kurer, Maruff, er kommet til Tange af Tatarer nogle Væske der fra.

Maxim smiler underfundig ved den:

ne Efterretning, Jelma, som i Smerte har knuges
Haauden mod sit bankende Herte, opfanger
hans Minespil, som fuldt beskyrker hende i sin
Antagelse, at dette Menneske har villet Marnes
Undergang. For første Gang, aabner hun sin Mund,
besvarer ham med Bønner om at sende en
Styrke af Soldater af Stet, for at befri Tansen.
Maxim ryder blot god Lovet, siger, at det
er en Gang Krigens Hændelse, som ikke
kan afværges, hvorpaa han vinker, at Torvalds-
den skal forføje sig bort. Tjeneren melder
samtidig at Bordet er dækket. Maxim byder
Jelma Armen, som hun resigneret siger,
efter fulgt af Torvaldsene maa hun følge
ham til Bord.

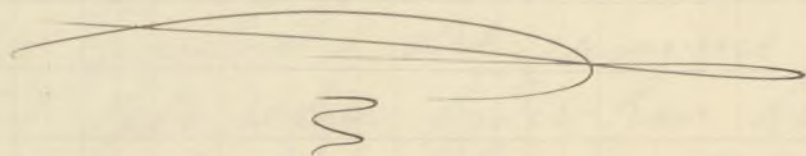
9.

En natlig Flugt.

Jelma sidder ved Vinduet i sit Soverværelse.
Det er meget sildigt, for det er blevet hende for-
munt at kunde trække sig tilbage og være
ene med sin Betyrning for Marnes Skæbne.

Pludselig vækkes hun af sine Tanker, hen-
des Kammerpige slikker smilende og forsigtig
sig Hovedet ind ad Døren, Jelma vender

sig mod hende med spørgende Blik, Tigen løber
hen og giver hende en lille Sedel, som Hyrden
har givet hende at besørge, Zelma læser i Hast
de paa nedskrevne Ord; en sidste Hilsen fra
Marief. Hun knuger det lille Papir til sine Læ-
ber, og lader Tigen føre den gamle Hyrde ind;
hun nedspørger ham om alt, angaaende Mari-
efs Tilfælde, Hyrden peger gennem det aab-
ne Vindue paa en bestemt Retning, Zelma giver
ham en Ducor, hvorpaa hun altså bliver alene,
gaar et Par Gange grundende i dybe Tanker frem
og tilbage, men, som dog hun en fast Beslut-
ning, iler hun hen til et Klædeskab, udtager,
og ifører sig resolut en bekvem Ridedragt,
krykker en lille Barret paa Hovedet, og griber sin
Ridepisk, nærmer sig Døren og lytter ned, men
forinden hun gaar, sover hun, gaar til Bordet,
griber en Pen og nedskræver i en Hast nogle Lin-
jer paa en Løst Papir, som hun lader ligge paa
Bordet, iler til Vinduet og spejder ud i Hallen,
gaar hen og aabner forsigtig Døren, og iler
ud.

Morgendagens Beskyrdelse.

En Del Gæster er indbudt og ankommen til Frokost hos Guvernøren, i Anledning af Datterens officielle Forlovelse med Maxim. Egteparet modtager Gæsterne lykønskninger, mens der ventes paa Zelmás og Maxims Tilsideltkomst.

Paa en Gang, bliver der stor Beskyrdelse, da Zelmás Kammerpige skyder ind og rækker Guvernøren Sedlen, som hun har fundet paa Bordet. Guvernøren rynker buende Panden, da han læser den, hvorpaa han viser sin Hustru det skrevne. Fruen seigner, daanfærdig af Beskyrdelse, om i en Stol, I det samme, træder Maxim, i Følge med et Par Officerer, ind, Guvernøren iler ham i Møde, viser Maxim Sedlen, som han læser:

Fyrst Maxim!

"Jeg kan aldrig elske Dem. Den jeg elsker maa jeg frelse eller dø med!"

Zelma.

Maxim krammer med argelig Mine Papiret imellem sine Fingre, Guvernøren ser raadvild paa ham, Fruen bifsæltes ham, om paa staende Fod at efterforske og indfangte den forvilde Datter, Maxim lover det, hilser beklagende til Gæsterne og gaar med sine Officerer.

Farkargeneralens Felt.

Generalen, siddende med et Par Anføire, sidder bøjede over et stort Landkort og raadslaar indbyrdes. De forstyrres pludselig i deres Beskæftigelse, thi gennem Feltindgangen kommer en Flok Soldater, førende Maruef som Fange mellem sig. Generalen ryser sig og mønstre Maruef med et stærkt Blik, spørger ham hvorfra han kommer og hvor han agtede sig hen. Maruef svader roligt Generalens Blik, ryster kun paa Hovedet med sammenbide Læber, vil intet sware eller oplyse paa Generalens Spørgsmaal. Generalen ser paa ham med et kende, ildvarslende Blik, giver Folkene et Tegn, de omringer Maruef, river hans Uniformfrakke op og visiterer ham, finder det forseglede Brev, som de overgiver i Generalens Hænder. Generalen nikker tilfreds og bryder Brevet, læser det højt for de nysgerrigt lyttende Officerer:

Her Oberst Veluzky!

"Af personlige Grunde, ønsker jeg Overbringeren, Hr. Kaptein Maruef fjernet fra mit Regiment, ansat ham indtil videre i Dens Afdeling."

Maxim.

Officererne brister i Latter over Brevets Indhold, Generalen, som af dette havde haabet at finde vigtige Oplysninger om Fjendens Stillinger, ser paa en Gang skuffet og medlidende paa den besværede Marnef, som ogsaa har lyttet til hans Oplysning. Generalen rækker ham med et haanligt, spottende Smil, Brevet, lykønsker ham ironisk for hans tro Tjeneste, som Officer hos denne General Maxim. Marnef stirre rasende og krænket i sin Officersøse paa det famøse Brev, nu gennemskuer han helt Maxims Hensigt med denne Sendelse, nemlig, at skille ham brutalt, fra den Kvinde han elsker, hans Sorg og Fortvivlelse kender i denne Stund ingen Grænser overfor den spottende Medlidthed han bærer i de fjendtlige Officers Ansigter, og i et af Raseri og Argvæbne betyngte Sind, griber han med fast Haand om sine Skulderpæle og afriver dem i et eneste Ryk, brækker sin Fabel af Skuden og bryder dem over sit Kne, kaster de Stumperne fra sig med Torags huraad Jorden.

Generalen og hans Officers Spot er paa en Gang stegen til Agtelse og Beundring for deres Tanke og Klapper i Hænderne af Bifald, Generalen rækker nu Marnef Haanden som Tegn paa Venskab, opfordre Marnef til at tjene ham som Officer, Marnef giver ham Haanden paa, at

han med Glæde indvilliger der i, Officererne giver
ham et Hurra og Haandslag paa Hofart Vuskab,
fra denne Stund vil Maruf ikke hvile, for han
har høvet den Krænkelse, som Maxim har tilføjet
ham, Generalen peger paa et Forhæng i Teltets
Baggrund, Officererne fører Maruf der ind, for
at han her kan omklæde sig til sin nye Gene-
rale, som Tatarskofficer.

12.

Tarsargeneralen sidder et Øjeblik alene, studerer
eftertankefuldt sit Landkort, da hans Adjutant
bringer ham en Melding, Generalen rejser sig,
er med spørgende Forundring paa Adjutanten,
giver ham et Tegn med et Hovednick, Adjute-
nten iler mod Teltindgangen og fører
en Kvinde ind, det er Zelma, som dristig
har gennemført sin Plan, at søge Befrielse
af Maruf hos den berygtede og frygtede Tatar-
General, i hvis Haand hendes Elskedes Skæbne
nu ligger. Hun går frem i mod ham,
kaster sig paa Knæ for hans Fødder, og med
bønligt opstrakte Arme anraaber hun ham
om Mæde og Fiske for Maruf. Generalen

smiler med Velvilje til den skønne Kvinde, byder
hende ryse sig, siger hun intet har at frygte for
Maruef. Zelma springer glødestraslende op og vil
af Taknemlighed kysses hans Haand, men han fører
hende til Sæde i en Stol og gaar hen til Forhænget
i Teltets Baggrund, skyder det til Side og kalder ind.
Maruef, fulgt ud af Officererne, og iført Farlaruni:
form viser sig, Zelma har ryst sig og vil ile ham
i Møde; men standser, skirre som forstørret paa
ham, Maruef, hendes Elskede iført Oprørsuniform,
Maruef gaar hen imod hende med udtrukke Arme,
men hun viger, som i Forsædelse for ham,
han, som hun vilde vove sit Liv for at redde, han
skal hun her møde og se i Fagt med sit Lands Gen:
der, Af Skam og Sorg bedækker hun Ansigtet i Hæl:
ken med sine Hænder og vil styrte ud af Teltet, men
Generalen standser hende, hun maa ikke gaa for hun
vet Maruefs Bævegrunde til hvad han har besluttet, Ma:
ruef viser hende Maximus Brev, hvis Linger hun ka:
stigt leser. Med et dybt medlidende Blik ser hun op
paa ham, ja; nu falder hun det Hele, men samtidig
føler de gensidig at deres Vye forbeskændig maa skil:
les, et Øjeblik hviler de i hinandens Arme, et sidste
Kys og Haandtryk, og Zelma gaar med bøjet Hovede
Bort, mens Officererne løse og alvorlige sænker deres
Sabler i Hilsen da hun skrider forbi dem.

3 Aar efter.

Zelma er blevet gift med Maxim. Hun sidder bleg og alvorlig paa Verandaen ud til Haven, stirrende ud i det Fjerne, som er hendes Tankes langt borte. Maxim sidder i den modsatte Ende af Verandaen, gennemblesende en Del Korespondance ved et lille Bord. En Barne pige kommer ud med deres lille Søn, Alexis, ved Haanden, Zelma løfter Drengen op og kysser ham med Omhu, Pigen fører Drengen hen imod Maxim, men Drengen skriker imod, Maxim ser vredt paa ham, vinker til Pigen hun skal gaa med Drengen, og fordyber sig altså i sine Papirer. Pigen og Drengen gaar ud i Haven, Moderen vinker smilende efter Sønneren. En tjenestgjørende Officer kommer med en Mælsing til Maxim og overrækker ham en Liste med Navne paa nogle fangne Tartarer. Maxim gennemløber hurtigt Listen, Zelma er med stille Gæse hvorledes hendes Mand med Koldblodighed underskriver Dødsdommen over Fangerne, og giver Officeren Listen tilbage, hvorpaa han gaar ind i Huset. Officeren hiker i Forbigaaende den unge Frue, Zelma standser ham, beder om hun maa læse Navnene paa de døde, Officeren holder den frem for hendes Øjne, men det Navn hun søger for at skulle læse findes ikke, Officeren hiker og gaar, Zelma har paa engang sat sig, trykkende Haanden imod sit bankende Herte.

Maxim, fulgt af sin Adjutant, kommer ud fra Huset. Jelma sidder ensom paa en Bank i Haven. Han gaar hen til hende, bøjer sig ventligt over hende og kysser hendes Haand til Farvel. Jelma, som ved han gaar til Kaser:nen for at overvære Eksekutionen over de dødsdømte Læn:ger gæser, rejser sig pludselig og bøl-falder ham om Maa:de for de Dømte. Maxims Ansigt formørkes, hun ved, siger han, at over for Grevens gives der ingen Pardon, med en uvillig Hovedryk, vender han hende Ryg:gen og gaar bort med sin Adjutant. Jelma sætter sig og ser mørkt og foragtelig efter den haardhjærkede Mand, som hun inderst hader; men pludselig færes hun op i Forbavselse; hendes Bænefæge kommer skyndende hen imod hende med den højeste Skæk og Fortvivlelse i sit Ansigt og kaster sig hulkende for sin Herskerindes Fødder. Jelma rusker i hende, spør:ger i dybeste Angest efter Drengen, da hun aner at en Ulykke er sket, men Tigen kan ikke tale for Graad, rækker hende blot et sammenskrammet Papir, hun holder i Haanden. Jelma udfolder med rystende Hæn:der den lille Sedel, og læser:

Her General Maxim.

„Deres Søn er nu i min Magt. Dødsdømmets Udførelse
„over mine Folk, vil afgøre om De gænsker ham, levende
„eller som Død.“

Zaronow.

Tartarhövding.

Anmerk:

Mellem 14 og 15 Billedet havde jeg tænkt mig et
Optrin, hvor man ser de fangne Tatarer blive skudt
foran en Kasernemur af en Afdeling Soldater, men
da jeg ikke var hvorvidt at Teatret ønsker Frem-
stillingen af et saadant Optrin har jeg med Vilje
ændret samme.

Forfatteren.

Zelma slaa Flaenderne sammen i Rædsel. I dette øjeblik foregaar maaske Exekutionen; nej, der er ingen Tid at spille, det gælder hendes Barns Liv, hun maa af Sted, hen til Kasernen og vise sin Mand Ledelsen, inden det er sket. Tigen bringer hende i en Fart en Kaabe, som hun kaster over sine Skuldre og iler hastig ud af Haven.

15.

Udenfor Kasernen. To Soldater med opplantede Bæp-
nester gaa Gevær patrøllere foran Indgangsdøren,
de skulder Gevær for Maxim og Adjutanten, som
gaar ind. Døren lukker sig efter de Lidselsvonde og
Soldaterne begynder atter at patrøllere. Pludselig bliver
de staaende, Zelma kommer i Løb hen til Døren
og vil ind, Soldaterne spærre hende Afgangsen, hun
beder og parlamenterer med dem og siger hvem
hun er; den ene Soldat retter sigerbødig op og
gør Honor, og iler ind for at melde hende hos
Væglkommandøren, men neppe har Døren lukket
sig efter ham, før der inde fra Kasernegaarden
høres en uredovende Salve af Skud; for rent, det skab-
nesvangre for hendes Barns Frelse er sket, det swim-
ler for hende, hun maa stalle sig til Kasernemu-
ren, men falder besvimmel om i Soldatens Arme,
Døren ryger op, Maxim og Adjutanten samt Væglkom-
mandøren kommer ilende ud, Maxim griber Ledelsen
hun har i Flaender, og mens de andre bærer Zelma ind
skirre han som en forskrevet paa det skrevne og vakler kun
efter.

Uden for Fæstningsgeneralets Telt i Skoven. En Vagttrup Solda-
 der hviler omkring Geværspyramiden; den lille Alexis løber
 om mellem de røde Fyr, de gør Spøg og Kunstner med Dre-
 ngen. Pludselig springer de alle op; en Kammerat kom-
 mer løbende hen til dem, fortæller at deres fangne
 Kammerater er skudte paa General Maximus Bust. Hæ-
 me og Sorg læses i deres Ansigter da de høre dette. Over-
 bringeren af Meddelelsen gaar ind i Teltet for at med-
 dele det skete for Anføreren. Lidt borte, fulgt af Ma-
 rnef og nogle Officerer træder ud af Teltet, den lille
 Alexis løber hen og tager Marnef i Haanden og pletter
 ved hans Label, han klapper rogemodig Drengen paa
 hans løkkede Hovede, alle skaller til Generalen, hvis
 Øjne hviler mørkt og truende paa Barnet, som skædig
 holder Marnef i Haanden. Marnefs og Generalets
 Øjne mødes i et eneste Iøjeblik, skal dette Barn
 uskyldigt Blod ofres, som Havn over Maximus? Gene-
 ralen staar et Øjeblik tvivlsraadt; da træder Marnef
 frem for ham, bifsalder ham om at skaane Drengens
 Liv for Moderens Skyld, anmoder om sin Afsked for
 selv at føre Drengen til hans Moder, og ydmyge Max-
 im. Alle giver deres Bifald tilkendte, kun Generalen
 er tavst, men giver dog efter, Marnef tager en bevoget
 Afsked med ham og sine Kammerater, tager Dre-
 ngen ved Haanden og gaar bort med ham.

Zelma sidder bleg og lidende i en Stol, klædt i Læg over Tæbel af sit Barn, som Eglepauk ansager for død. Maxim træder ind fra et Sideværelse, nedbøjet og næsten hvidhaaret, er han blevet siden Barnets Forsvinden. Han ser sky og angstfuld til Zelma, tør næsten ikke nærme sig hende, men for-
 søger dog at sige hende et Par venlige, trøstende Ord.

Zelma vender Hovedet mod ham, men hendes Øjne er kun, som en eneste uforsonlig Bebrejdelse imod denne Mand, som har knust hendes Livslykke, og er Skyld i deres lille Drengs Skæbne. Maxim bøjer kungh sit Hoved og vil aller forlade hende, men i det sam-
 me træder en Tjener ind med et Visitskort paa en Sølv-
 bakke. Maxim griber Kortet og læser:

Maruef.
 Kaptein.

Maxim stirre som en forstened paa Navnet. Maruef! Oprøveren! ham, hvis Død han antog for sikker, men om hvem Rygtet siden maatte dristlige Bedrifter blandt Farla-
 rernes Triskarer; han rober her at søge Foretræde...

Zelma har med Nygerrighed fulgt sin Mands for-
 andrede Minespil ved Modtagelsen af Kortet, hun
 rejser sig og vil erfare fra hvem det er, men
 Maxim vinder sig, stes, kaster Skumperne paa
 Bakken og byder Tjeneren at vise vedkomme
 Herre bork. Tjeneren vil gaa ud, men Zelma

som aner hendes Mand vil skyde Navnet for hende, stiller sig bydende mellem Døren og Tjeneren, griber det inderrevne Kort, sammenlægger Skumgum i sin flade Haand og læser Navnet. Hendes Blik er alvorligt forundret, da det møder Maxims, som undviger det i jivlig Forlegenhet; Jelma byder Tjeneren paa staaende Fot at føie den Trumme ind, Maxim vil protestere, men en ubøjet Vilje staar at læse i Jelmas Ansigt, Manden kommer ikke her uden speciele Grunde, maaske det gælder Efterretning om deres Barn, siger hun; Maxim trækker opgivende paa Skulderen, helst lod han disse Oprør arrestere og skyde, men foretrak at afvente Begivenhedernes Gang, vender Jelma Ryggen for at gaa ud af Værelset, men forsent; Manden træder i det samme ind ad Døren.

18.

Jelma og Maxim ser lige overraskede paa den ranke og alvorlige Manden, ikke iført Uniform, som de ventede, men civil klædt, holdende deres lille Søn ved Haanden. Med et glædeskrig omfavner Jelma sit Barn og besækker det med Kys, vil af Taknemlighed gribe Mandens Haand, men han forlanger ingen Taknemlighed, vender sig derimod med korslagte Haandled imod Maxim og siger: Jeg er deres Fange, arrest mig nu!

Maxim, som søger at uholde Maxims rolige Blik, vakler mellem sin Klæd og den Usikrighed han derved viser sin Løns Retningsmand. „Hvorfor blev I en Oprøer?“ er hans korte Spørgsmaal. „Her har I Beviset og Aarsagen,“ svarer Marief, og fremtager det, i sin Tid saa skæbnesvangre Brev, og kaster det foragteligt paa Bordet, hvorefter Maxim støtter sig. Overvældet af Brødebetyngelse er Maxim sunket ned i en Stol med Brevet i sin Haand, holder skamfuldt Hænderne for sine Øjne, erkendende for sig selv, at denne Handling aldrig bragte ham lykken, følende, at denne Mands og Zelmás Øjne, som den strafende Menneske hviler paa ham, ikke en Gang Barnes Kærlighed for ham regne med, som det frygteligt klynger sig til Moderens Haand. Han rejser sig hurtigt, griber Drengen og løfter ham op, kysser ham, sætter ham fra sig og gaar med senket Blik ind i sit Arbejds-kabinet og lukker Døren efter sig. Marief ser forbavsset paa Zelma, som med sin skide imod Døren, mens hun knuger Drengen fast til sit Bryst, anende noget frygteligt der vil ske, og paa hendes bønnefulde Anmodning, styrer Marief hen og åbner Døren op. Et højt Knald af en Revolver høres samtidig, og ud fra Værelset slaar en Røgsky dem begge i Møde. Marief er styrtet ind, men kommer straks efter tilbage, gribende Zelma, som er ved at regne om, i sine Arme. Stumme af Gæblikkets Alvor, mødes deres Blikke for første Gang i et døende Haab om lykkeligere Fremtid og Forening. Maxim har med sit Liv søgt sin Brøde imod dem.

Gouverneurs Hatter.

Personnel:

Gouverneur.

Hans Kristian.

Jelma. dets Datter.

Marill. Kosakofficer.

Eyst. Maxim. General.

Zaronov. Starbargeneral.

Tartar. Officer.

Gouverneur's Geste.

En Tige.

En Børde.

En Rynde.

En Heng.

Alexis. 3 år. Jelmas & Maximus Son.

En Kuxer.

En Tartar.

2 Vagtposter.

2 Tartar. Vagtposter.

Soldater.

Eystens Adjutant.

En Officer.

Hos Guvernøren.

Der er stort Hfvenfelskab. Mange fornemme Gæster er
ankomne. Man værter kun paa Fyrst Maxim.
Jelma og Maritf staar i Baggrunden i en Nische.
Man ser paa dem, at de elsker hinanden. Thi er
begeistret og beundrende paa ham, han meget
forelsket paa hende. I er ike nogles fjællik kysse
ham hende. De er meget glade for hinanden. Nu
staar Stjødøren op, og Guvernøren træder ind med
sin Gæst, Fyrst Maxim, fulgt af en Skare Officere.
Guvernørens Frue modtager ham paa Tærskelen
og meget meget dybt for ham. Alle Gæsterne er meget
overbødige overfor Fyrsten, kun Maritf og Jelma er
paa optagne af hinanden, at de ikke ligger Marke
til ham. Guvernøren er sig om efter Jelma. Fyrsten
siger hende ogsaa. De gaar offe paa hende. Fyrsten
rykker Krynen, da han ser, hvor intimt de
taler sammen. Guvernøren holder paa hende
og præsenterer hende for Fyrsten. Dermedes galant
og kysser hendes Haand. Fjærene melder, at Bordet
er dækket. Dørenne staaes op og Fyrsten bydes forelsket
Jelma Brænen og fører hende til Bordet. Maritf
ser rasende efter ham, men bydes paa en anden
Danne Brænen. Alle gaar ind i Spisesalen.

Spisesalen.

Ølegant Tæppe med Genere i Liberi osv. Saa der ene Side Syrken og Jelma, lige overfor Maritf med sin Dame. Syrken konverserer isigt Jelma, der svarer munt og trevnt. Maritf følger dem stadig med Øjne og forsonner ganske sin Dame. Syrken kysser i Længsel hendes Haand. Hun trækker den hurtigt til sig. Maritf har set det og sætter sit Glas paa bordet i Bredt, at det gaa i Stykker. Syrken ser forbavret paa ham og ~~Maritf~~ ser streng ud.

3 Billede.Kabinet med Balsal i Baggr.

Dansen gaar livligt. Jelma og Maritf kommer sammen og forpintede fra Læsesalen. Opsigs sig en ensom Krog. Maritf i saarlige Ømhed. Jelma koster ham. Han tager ham til side om Hovedet og kysser ham. Han trykker hende ind til sig. Det staar Syrken i en Lidedor og ser. Han træder nærmere. Seender (Maritf) er koldt Blik, inklinerer for Jelma og fører hende ind til Larsen. Maritf ræsende af Skindage.

4 Billede.Lille Salon.

Jelma alene ind. Løjer efter Maritf. Under hende ikke. Tag en lille Kustarillon, hun har med (hans Billede) i. Kysser den. Syrken ind. Træder dristig hen til hende.

1. Han vil sepe sig, men kan klinge heude med ige-
tagt. Klak hos heude. Gribes heude. Naand. Kysse
den liden skedigt. Bklarer heude sin Kølighed. Han
vil gra, men kan holden heude fast. Vil tilsidt kysse
heude, men han riber sig løs. Skynder sig ind. Kan
stampes i Gulvet og gaar rask ind.

5 Billede

Jelmas Farelse ind til Haven.

Jelma ind. Mykkelig græder. Maritz banker
paa Riden. Han farer op. Bliver baade glad og
surpelig. Løkker Vindstret op. Kan springe sig
op i Hænder og løber sig ind mod heude. Skæler
Han forklares om Gysens Trieri. Maritz
bliver rasende. Jelma beroliger ham og fortæller, at
han kun elsker ham. Udfavender. Det banker.
Han beder ham gra. Kysse ham. Løkker op. Heude
Mor ind. Jærker heude Godnat.

6 Billede

Fyrstens Følgeskare.

Fyrsten sidder i sit Følgeskare med en del
Papire foran sig. Han sepe sig og gaar hen og
skider et Landkort grundigt. Veider sig. Finde
paa et eller andet. Gaar paa hen til Skrivebordet.
Kliver et Brev. Ringer hans Adjutant kommer. Fyrste
giver ham en lille Adjutant gaar og kommer strax

7. efter Tilbage med Marilf. Fyrtårn forlyder Breve, sætter
det til Marilf. Bedes ham besørge denne vigtige Bepædning
til Hovedkvarteret i X. Marilf gæmmer Brevet paa
Bryllup. Hilsen holdes og gaar. Fyrtårn smiler venskabeligt
og guider sig i Hænderne.

7 Billede

Gouvernørens Hæder.

Jelma staar og kigger ned ad Fyrtårn. Marilf kom-
mer riderende. Holder Hesten an ved Laagen. Stiger
af. Fortæller Jelma, hvad hans Brinde er. Hun
bliver enestelig, græder, klynger sig til ham. Han
trøster hende. Omfavner hende kærligt. Kysser
hende til Afsked og rider bort. Hun vinker efter ham
og gaar bedrøvet ind.

8 Billede

I Mødet af en Skov.

Marilf holder Hesten an ved et Skovsørde Laug ved
Skoven. En Hyrde kommer forbi med nogle Faar. Marilf
stander ham, skriver en Hilsen til Jelma. Bedes Hyrden
besørge den. Hyrden lover det og advarer Marilf mod
at ride gennem Skoven, da den er fuld af Fælgere,
men Marilf svarer paa sit Sværd - hilser og rider ind i
Skoven.

9 Billede

I Skoven.

Marilf kommer riderende, da han pludselig overrindes af
Fælgere og efter en kort Kamp bliver overmandet. Får borte.

6. Hyrden kommer frem bag Træerne. Man ser det hele. Hyrden
sig afsted.

10 Billedet

Hos Gouvernøren.

Gouvernøren og Lene i Stuen. Fjerner ind med Brevet med
Brev og en pragtfuldt Buket. Gouvernøren læser Brevet. Det
er fra Gylden, der bekræfter sin Bekendelse for at fri til
Jelma. Forældrene glade. Kalden Jelma ind. Hun
uimodig. Afviser bestemt deres Forslag. Moderen
befaler hende at gå ind og pynte sig til Gylden
kommer. Jelma gaar bedrøvet.

11 Billedet

Jelmas Værelse.

Hun kommer. Lykker fortvivles om på en Skol. Gæde.
Lige Marit's Ketsaillon frem. Kysser den heftigt.

12 Billedet

Salonen.

Gouvernøren og Lene vender. Fyrtiden kommer. De er
meget beærede og trykkes for ham. Samværdende
uadig. Spørger efter Jelma. Endelig kommer hun.
Hun er pyntet men ser meget uimodig ud.
Fyrtiden er meget galant mod hende, rækker hende
Haanden, kysser hendes Haand. Fører hende hen
til Bordet og viser hende forskellige kostbare Gaver,
han har medbragt. Han vil sætte en kostbar Ring
paa hendes Finger, da idelsamme Hyrden viser
sig i Døren i Baggrunden. Fjerner sig lige ham ud.

7. men han skubbes Jerneren bort og trænger sig ind. Han
beder om at tale med Gylden og fortæller, at hans Kier
Marilf er taget til Fange af Barbarerne. Gylden
smiler underfundigt. Det var, hvad han havde ventet.
Jelma bliver skælskyet, da hun hører om Marilfs Skæbne.
Hun knuger Haanden mod Hjertet og beder ind:
trængende Gylden redde Marilf, men han rykker
paa Hovedet og trækker paa Skulderen: Det er mit
eigenty Krigerss Lod. Han vinker Faarehyrden
bort og ~~smiler~~ vender sig smilende til Jelma,
men hun er bleg og bærer overfor alle hans Galanterier
og tilsidt kigger hun Hovedet for ham og gaar ind paa
sit Værelse, medens Faarehyrden skynder sig at
fortælle Gylden om, at det kun er et Lure.

13 Billedet

Jelmas Værelse

Hun sidder ved Vinduet. Det er Nat. Thrilselig vis
Ogder sig. Hun er kængormen har beroligt hende.
Hun aabner Vinduet. Han giver hende Sedlen fra
Marilf. Hun løser den - bliver glad. Spørger Ogder
ind. Gaar Bæstet. Giver ham en Lur. Han gaar.
Hun tager en rask Bestemmelse. Tager Ridedragt paa -
skriver et Par Ord paa en Lap Tapir og smider sig ind
i Haven.

14 Billedet

Stalden

Jelma kommer. Løser sin Hest. Ud med den.

Landsby. Nat.

Jelma rider i Trav.

Skoven med Jorden.

Jelma stander - se sig om - rider derind.

Salonen.

Næste Dag. Guvernøren ind med Fyrsten. Fruen kommer. Fyrsten er i Galla. Lovtalet skal fuldbyrdes. Fruen ind i Jelmans Værelse. Kommer styrtende ind med Tapiset, Kroppen der staar: Fyrt (Masse)! Jeg kan aldrig komme til at elske dem. Men jeg elsker, naar jeg freles. Ellers dør jeg med ham. Jelma.

Fyrsten krammer dygtigt Tapiset sammen. Guv. nøren y Fruen beder ham meget mildskyldt. Anmoder ham om at lade Datteren efterseje. Han loer det. Tager Afsked.

Tarlargeneralsens Cell.

Garonow og et Par andre højere Officerer sidder og stuer deres et Kort, da en Officer kommer ind fra y afgiver en Ordre. Garonow giver et Tegn. Maritlf føres ind. Garonow repr sig, mønstre ham y spørger ham ud.

9. Marilff staaer slegt og trodig og giver intet Sv. Zar.
nu giver Ordr til at visitere ham. Soldaterne finder
Rover. Zarorov kom det. der staaer: Hr. Oberst
Velingsky! Af personlige Grunde ønsker jeg Over:
bringeren, Hr. Kaptein Marilff, gjernes fra mit
Regiment. Ansæt ham indtil videre ved deres
Afdeling.

Lyt Maxim.

Officererne er høfligt. Marilff er ganske bestyret.
Han fortæller mig Maximus Hensigt med at for:
flytte ham. Racende river han sine Epistler
af og kryder Sablen it. Zarorov rækker ham Haanden,
opfordrer ham til at indtræde i hans Nr. Marilff
beserker sig et Øjeblik, saa giver han Zarorov
Haandslag. Zarorov rækker ham sin Sobel.
giver Officererne et Tegn. Du af dem opfordrer
Marilff til at gaa med sig. De gaar.

19 Billede

Skoven.

Jelma kommer ridende gennem Skoven. Hun
er tæt og modsig - men Lærken an Marilffs
Skabne strammer herude op.

20 Billede

Zarorovs Telt.

Zarorov ridder og strider en Meldning, da (Opst.)

10) Tanken kommer ind og afgiver en Melleming. Jaros
nuv staa ud med Haanden. Admiranten lader
Jelma komme ind. Min styrke her til Jaros
nuv, kaster sig paa Kude og lader an Tasse for sin
Tidsked. Jaros sidder rejser hende op og lader
hende forstaa, at hun intet har at frygte. Han
kalder. Admiranten kommer ind. Faar ordre. Hender
maritf. denne kommer i Tankar. Uniform. Jelma
imod ham, men styrke forfordet tilbage, da hun
ser ham i fjendelig Uniform. Min kaster sig
paa sig med Henderne og grader. Da gaar Jaros
her til hende og viser hende Maxims Brev. Min
forstaaer nu, hvorfor Maritf har gjort det, men hun
forstaaer nu ogsaa, at deres Tje maa skilles. Min
sender sig mod ham og siger ham det. Rækker
ham Haanden. Han griber den. Trykker hende
ind til sig og siger (Tjener med hende. Min
gaar med hojst Hoved ud af Teltet. Officererne
senker Talerne.

21 Billedet

3 Tor efter.

Fjensens Hjem.

Jelma er bleven gift med Maxim. Min sidder
bleg og alvorlig og stirrer ud over Havet. Maxim
~~blev~~ sidder ved sit Skrivebord. Han er bleven
gammel og næsten hvidhaaret. Tjen kommer ind

11) med den lille Son, Alexis, en yndig lille Krølltop.
Pigen vil brække ham hen til Faderen, men
dengens skridter ind. Masim rykker Panden
men fortsætter Skydet. Dengen løber hen til Mo:
deren. Hun kniger ham til sig og kysser ham kysligt.
Pigen gaar med dengens ind i Haven. En Adjuvant
kommer ind. Rækker Jyrten en Liste over en del
fangne Tarrarer. Masim løber den igennem.
Underskriver Trøddommene. Gelma gæser, da hun
hører, hvad det er. Hun gaar hen og ligger nysgerrig
i Listen, men det Navn, hun søgte, finder hun ikke.
Hun aander lettet. Bedes Masim om at skåne
Fangerens Liv. Han afslår det kort. Han rejser
sig. Vinker ad Adjuanten og gaar med denne
Gelma gaar ind i Haven.

22 Billede.

Udkanten af Haven.

Pigen kommer med dengens. Hun finder en god
Plad. Lægger Roman og af dømmene og lader
dengens passe sig selv. Hun er søn fordybelse
i Læsningen, at hun ikke begynder tænke til, at
han løber bort.

23 Billede

Ved Vekanten

Dengens læser et Par Tarrarer om sig selv. Griber ham
og løber med ham.

Zaronovs Tell.

generalen sidder i Tamlale med Marilt, da en officer kommer ind og rækker ham Listen over de Tartarer, som Maxim har dømt til Døden. Zaronov springer op. Sværger Gud over Maxim. Marilt beder om han maa tage sig af Maxim, for at faa afgjort det gamle Regnskab. Zaronov lover ham det. Marilt takker. End samme fjer Alexis ind. Tartaren forklarer Zaronov, hvem Alexis er. Zaronov farer sammen, da han hører, det er Maxims Søn. Her er Havnen. Han skriver et Brev og lader det besørge. Grendens har Marilt talt med Alexis. Da han hører, det er Zaronovs Søn, griber han af Rædsel. Grendes Søn! Zaronov giver Marilt Ordre til at tage sig af Brevet. De gaar.

25 BillederSalon hos Maxim.

Zelma sidder og broder, da Pigen kommer styrtende ind og fortæller, at hun ikke kan finde Brevet. Pigen styrter rædselsslagen ind i Haven. Pigen efter.

26 BillederHaven

De søger alle Brevet, men forgæves. En Brev kommer med en Sæddel. Zelma modtager den og læser: Fyrt Maxim! Her Søn & i min. Maj! Dødsdommen

13/ Indbyrdsen over mine Folk til afgjort, om de skal gaae deres
Søn levende eller død. Garonor. -
Forfædret styrtet hui afsted, barbroder som hui & hen til
Kasernen.

27 Billedet

Foran Kasernen.

2 Soldater med opplantede Bajonetter patrullerer udenfor.
Jelma kommer løbende. Vil ind men standses af Soldaterne.
Hun parlamenterer med dem og vil ind, da Porten aabnes
og Maxim med sin Adjutant kommer ind. Jelma styrtet hen
til ham, rive ham Sedlen. Han vakler! ~~Maxim~~ Vil vende
om og give Adjutanten en Ordre, da i det samme alle tre færes
sammen ved Lyden af Skud. Jelma besvimer. Porten slaaes
op og en Afdeling Soldater marcherer ind. Officeren afgiver
Melding til Maxim om, at Lidsdommen er checket.
Man griber sig til Hjertet. Soldaterne færes hende ham og Jelma
ind i Kasernen.

28 Billedet

I Tartar-Leyen.

Udenfor Teltene. Marief og Alexs ligges i Græsset og leger. Alexen
er meget indtaget i Marief og more sig med hans Sidel.
Marief klapper ham. En Kurer kommer i Hast. Ind

14) hos Garonov. Marijff aner Trøst og følger efter.

29 Billedet

I Garonovs Tell.

Kirichen meddeles Garonov, at Dødsdommen er fuldbyrdet. Garonov springer op. Marijff kommer ind. Befar, hvad der er sket. Farer sammen, men behersker sig strax. Garonov beder ham hente Alexis. Han gør det. Garonov erklærer, at Dengen må dø og Maxim underkastes derom. Overbringer Hveret til Marijff. Denne lykkes Glad over Hveret, men er indelevet inde forfærdet. Kilder. Går med Drengen.

30 Billedet

Ensom Sted i Skoven.

Marijff kommer med Alexis. Han ser sig angstelig om og løfter Alexis op og flygter med ham.

31 Billedet

Andet Sted i Skoven.

En Tartar kalosover. Vagter. Lyfter. Se Marijff med Drengen. Vil sande ham. Marijff overmander ham. Binder ham. Flygter. Tartaren brødes om Hjælp.

32 Billedet

Anden Vagtpost i Skoven.

En Tartar paa Vagt. Lyfter. Kører Røbe. Løber efter Lyden.

Første Sted i Skoven.

Den blinde Tartar brødes om Udalp. Inden Vagtpost kommer og
løser ham. De sætter efter Mariulf.

34 BilledetVed en Aa.

Mariulf kommer løbende med Alesis. Kan ikke komme over
Aaen. Tager vedhjul Brengen paa Skuldbrene. Vades over. Forsetter
Fliglen.

35 BilledetFaran en dyb Kløft. (ved faldet)

Mariulf kommer. Klarer med stort Besvær ned med Brengen.
Da han er helt nede i Bunden, ser man de forfølgende Tartare
foroven. De skyder efter ham. Saaes ham. Han vakler men
flygter staa efter videre. Tartarene klarer ned ad Skrenten.

36 Billedet.Skov med Jernbandlinie.

Mariulf kommer. Han er udmattet af Blodtab. For det Første ses
Tartarene. De skyder efter ham. Han naar Jernbandlinien.
Toget kommer. Resolut klamrer han sig til den bayerske Prof.
Brengen hængs fuldst. af Skrak paa hans Ryg. Tartarene
seer. Rasende Rides efter Toget.

ky

37 Billeder

Van Toget

Toget i stærkt Fart. Marielt og Dengen bag paa.

38 Billeder

7 Skoven

Kuskant Stes. Marielt springer af med Dengen. Rejer sig - men
falder snart igen. Dengen trækker ham. Kapper ham. Marielt rødt.
Sander sine sidste kræfter og mander sig op. Gaar med Dengen
vid kuskanten.

39 Billeder

Kuskant af Skoven

Marielt frejstigt ud med Dengen. Stander en Bunde paa Vegen. Kommer
op at køre med ham.

40 Billeder

Fjæstems Havn

Martin og Jelma sidder sørgbetyngede. Taler ikke sammen.
Pludselig kommer Tigen styrtende. Kan ikke tale for Bævedre. Hun
blot peger ud i Havn. Marielt kommer vaklende med Alsis. Da
Dengen ser Jelma, piler han hen til hende. Hun er inde af sig
også af Glæde. Omfavender. Martin rejser sig. Stikker paa
Marielt. Jelma ligesaa. Marielt synker ned i Græsset. Døende.
Dengen peger paa Marielt og fortæller - som godt han kan - om
Frøysen. Jelma knæler hos Marielt. Løfter ham hoved op.

17/ Jeg inderligt paa ham. Mariulf hvister hendes Navn. Hun trykkes
et Kys paa hans Læber. Han dør i hendes Arme. Maxim har
taget Drengen ind til sig. Drengen løber hen til Moderen. Tage
hende om Halsen. Maxim vender brudebelysningen Hovedet bort.

Guvernørens Datter.Persenerne.

Guvernøren.

Hans Hustru.

Zelma, deres Datter.

Marulf-Kesakefficer.

Fyrst Maxim - General.

Jarenew. Tartargeneral.

Tartar - Officerer.

Guvernørens Gæster.

En Pige.

En Bønde.

En Hyrde.

En Dreng.

Alexis. 3 Aar. Zelmas og Maxims Søn.

En Kueer.

En Tartar.

2 Vagtøster.

2 Tartar - Vagtøster.

Soldater.

Fyrstens Adjutant.

En Officer.

1 Billede.Hos Guvernøren.

X Der er stort Aftenselskab. Mange færdige Gæster er ankomne. Man venter kun paa Fyrst Maxim. Zelma og Marulf staar i Forgrunden i en Niche. Man ser paa dem, at de elsker hinanden. Hun er begejstret og beundrende paa ham, han meget forelsket paa hende. I et ubevegtet Øjeblik kysser han hende. De er meget glade for hinanden. Nu slaaes Fløjderne op, og Guvernøren træder ind med sin Gæst, Fyrst Maxim, fulgt af en Skare Officerer. Guvernørens Frue modtager ham paa Tærskelen og rejser meget dybt for ham. Alle Gæsterne er meget ærbødige over for Fyrsten. Kun Marulf og Zelma er saa optagne af hinanden, at de ikke lægge

2.

Mærke til ham. Guvernøren ser sig om efter Zelma. Fyrsten søger hende ogsaa. De faar Øje paa hende. Fyrsten rynker Brynene, da han ser, hvor intimt de taler sammen. Guvernøren kalder paa hende og præsenterer hende for Fyrsten. Denne hilser galant og kysser hendes Haand. Tjenere melder, at Bordet er dækket. Dørene slaaes op og Fyrsten byder forelsket Zelma Armen og fører hende til Bords. Marulf ser rasende efter ham, men byder saa en anden Dame Armen. Alle gaar ind i Spisesalen.

2 Billede.

X Spisesalen.

Elegant Taffel med Tjenere i Liberi o.s.v. Paa den ene Side Fyrsten og Zelma, ligeoverfor Marulf med sin Dame. Fyrsten konverserer ivrigt Zelma, der svarer nut og trevent. Marulf følger dem stadig med Øjnene og fersømmer ganske sin Dame. Fyrsten kysser i Smag hendes Haand. Hun trækker den hurtigt til sig. Marulf har set det og sætter sig Glas saa haardt i Bordet, at det gaar i Stykker. Fyrsten ser forbavset paa ham og ser streng ud.

3 Billede.

X Kabinet med Balsal i Baggr.

Dansen gaar livligt. Zelma og Marulf kommer varme og ferpustede fra Dansesalen. Opsøger sig en ensom Krog. Marulf er i daarligt Humør. Zelma trøster ham. Tager ham tilsidst om Hevedet og kysser ham. Han trykker hende ind til sig. Det staar Fyrsten i en Sidedør og ser. Han træder nærmere. Sender Marulf et koldt Blik, inklinerer for Zelma og fører hende ind til Dansen. Marulf rasende af Skinsyge.

4 Billede.

X Lille Salen.

Zelma alene ind. Søger efter Marulf. Finder ham ikke. Tager en lille Medaillen, hun har med hans Billede i. Kysser den. Fyrsten ind. Træder dristig hen til hende. Hun vil rejse sig, men han tvinger hende ned igen. Tager Plads hos hende. Gtiber hendes Haand. Kysser den lidenskabeligt. Erklærer hende sin Kærlighed. Hun vil gaa, men han holder hende fast. Vil tilsidst kysse hende, men hun river sig løs. Skynder sig ud. Han stamper i Gulvet og gaar rask ud.

5 Billede.

Zelmas Værelse ud til Haven.

Zelma ind. Ulykkelig, græder. Marulf banker paa Ruden. Hun farer op. Bliver baade glad og angstelig. Lukker Vinduet op. Han svinger sig op i Karmen og læner sig ind mod hende. Maanelys. Hun forklarer som Fyrstens Frieri. Marulf bliver rasen

3.
de. Zelma beroliger ham og fortæller, at hun elsker ham. Omfavnelse. Det banker.
Hun beder ham gaa. Kysser ham, lukker op. Hendes Mær ind. Ønsker hende Godnat.

6 Billede.
Fyrstens Arbejdsverelse.

Fyrsten sidder i sit Arbejdsverelse med en Del Papirer foran sig. Han rejser sig og gaar hen og studerer et Landkort grundigt. Vender sig. Funderer paa et eller andet. Gaar saa hen til Skrivebordet. Skriver et Brev. Ringer, hans Adjutant kommer. Fyrsten giver ham en Ordre. Adjutanten gaar og kommer strax efter tilbage med Marulf. Fyrsten forsegler Brevet, rækker det til Marulf. Beder ham besørge denne vigtige Despeche til Hovedkvarteret i X. Marulf gemmer Brevet paa Brystet. Hilser koldt og gaar. Fyrsten smiler triumferende og gnider sig i Hænderne.

7 Billede.
Guvernørens Have.

Zelma staar og kigger ned ad Vejen. Marulf kommer ridende. Hælder Hesten an ved Laagen. Stiger af. Fortæller Zelma, hvad hans Ærinde er. Hun bliver ængstelig, græder, klynger sig til ham. Han trøster hende. Omfavner hende hæftigt. Kysser hende til Afsked og rider bort. Hun vinker efter ham og gaar bedrøvet ind.

8 Billede.
I Udkanten af en Skov.

Marulf holder Hesten an ved et Stengærde langs med Skeven. En Hyrde kommer forbi med nogle Faar. Marulf standser ham, skriver en Hilsen til Zelma, beder Hyrden besørge den. Hyrden lever det og advarer Marulf med at ride gennem Skeven, da den er fuld af Tartarer, men Marulf slaar paa sit Sværd-hilser og rider ind i Skeven.

9 Billede.
I Skeven.

Marulf kommer ridende, da han pludselig omringes af Tartarer og efter en kort Kamp bliver overmandet. Ført bort. Hyrden kommer frem bag Træerne. Har set det Skynder sig afsted.

10 Billede.
Hes Guvernøren

Guvernøren og Frue i Stuen. Tjener ind med en Bakke med Brev og en pragtfuld Buket. Guvernøren læser Brevet. Der er fra Fyrsten, der bebuder sin Ankomst for at fri til Zelma. Forældrene glade. Kaldet Zelma ind. Hun mismodig. Afviser bestemt deres Forslag. Moderen befaler hende at gaa ind og pynte sig til Fyrsten kommer. Zelma gaar bedrøvet.

11 Billede.
Zelmas Verelse.

4.
Hun kommer. Synker færvivlet om paa en Stel. Græder. Tager Marulfs Medaillen
frem. Kysser den hæftigt. 12 Billede.

Salonen.

Gouverneren og Fruen venter. Fyrsten kommer. De er meget beærede og kryber for
ham. Han nedladende naadig. Spørger efter Zelma. Endelig kommer hun. Hun er pyn-
tet men ser meget mismodig ud. Fyrsten er meget galant med hende, rækker hende
Haanden, kysser hendes Haand. Fører hende hen til Bordet og viser hende fer-
skellige kestbare Gaver, han har medbragt. Han vil sætte en kestbar Ring paa
hendes Finger, da idetsamme Hyrden viser sig i Døren i Baggr. Tjeneren vil ja-
ge ham ud, men han skubber Tjeneren bort og trænger sig ind. Han beder om at
tale med Fyrsten og fortæller, at hans Kurer Marulf er taget til Fange af Tar-
tarerne. Fyrsten smiler underfundigt. Det var, hvad han havde ventet. Zelma bli-
ver skrækslagen, da hun hører om Marulfs Skæbne. Hun knuger Haanden med Hjer-
tet og beder indtrængende Fyrsten redde Marulf, men han ryster paa Hovedet
og trækker paa Skuldrene: Det er nu engang Krigerens Løb. Han vinker Faarehyr-
den bort og vender sig smilende til Zelma, men hun er bleg og tavs overfor
alle hans Galanterier og tilsidst bøjer hun Hovedet for ham og gaar ind paa
sit Værelse, medens Færdrene skynder sig at forsikre Fyrsten om, at det kun
er et Lune. 13 Billede.

Zelmas Værelse.

Hun sidder ved Vinduet. Det er Nat. Pludselig viser Hyrden sig. Hun er bange
men han beroliger hende. Hun aabner Vinduet. Han giver hende Sedlen fra Marulf
Hun læser den, bliver glad. Spørger Hyrden ud. Faar Bæsked. Giver ham en Ducor.
Han gaar. Hun tager en rask Beslutning. Tager Ridedragt paa, skriver et Par Ord
paa en Lap Papir og sniger sig ud i Haven.

14 Billede.

Stalden.

Zelma kommer. Læser sin Hest. Ud med den.

15 Billede.

Landevej. Nat.

Zelma rider i Trav.

16 Billede.

Skeven ved Gærdet.

Zelma standsor, ser sig om, rider derind.

17 Billede.

Salonen.

5.
Næste Dag. Guvernøren ind med Fyrsten. Fruen kommer. Fyrsten er i Galla. Ferle-
velsen skal fuldbyrdes. Fruen ind i Zelmas Værelse. Kommer styrtende ud med
Papiret, hverpaa der staar: Fyrst Maxim. Jeg kan aldrig komme til at elske Dem.
Den jeg elsker, maa jeg frelse. Ellers dør jeg med ham. Zelma. Fyrsten krammer
ærgert Papiret sammen. Guvernøren og Fruen beder ham meget undskylde. Anme-
der ham om at lade Datteren eftersøge. Han lever det. Tager Afsked.

18 Billede.
Tartargeneralens Telt.

Zarenow og et Par andre højere Officerer sidder og studerer et Kort, da en
Officer kommer udefra og afgiver en Ordre. Zarenow giver et Tegn. Marulf føres
ind. Zarenow rejser sig, mønstrer ham og spørger ham ud. Marulf staar stejl og
tredsigt og giver intet Svar. Zarenow giver Ordre til at visitere ham. Seldat-
terne finder Brevet. Zarenow læser det. Der staar: Hr. Oberst Velingsky. Af per-
sonlige Grunde ønsker jeg Overbringeren, Hr. Kaptain Marulf, fjernet fra mit
Regiment. Ansæt ham indtil videre ved Deres Afdeling. Fyrst Maxim. Officererne
ler haanligt. Marulf er ganske bestyrtet. Han forstaar nu Maxims Hensigt med
at forflytte ham. Rasende river han sine Epauletter af og bryder Sablen itu. Z-
Zarenow rækker ham Haanden, opfordrer ham til at indtræde i hans Hær. Marulf
betænker sig et Øjeblik, saa giver han Zarenow Haandslag. Zarenow rækker ham
sin Sabel, giver Officererne et Tegn. En af dem opfordrer Marulf til at gaa
med sig. De gaar.

19 Billede.
Skeven.

Zelma kommer ridende gennem Skeven. Hun er træt og medløs, men Tanken om Mar-
ulfs Skæbne strammer hende op. 20 Billede.

Zarenows Telt.

Zarenow sidder og studerer en Melding, sa Adjutanten kommer ind og afgiver e-
en Melding. Zarenow slaar ud med Haanden. Adjutanten lader Zelma komme ind. Hu-
styrter hen til Zarenow, kaster sig paa Kne og beder om Naade for sin Elske-
de. Zarenow studser, rejser hende op og lader hende forstaa at hun intet har
frygt. Han kalder. Adjutanten kommer ind. Bærer Ordre. Henter Marulf. Denne kom-
mer i Tartar-Uniform. Zelma imøder ham, men styrter forfærdet tilbage, da hun ser
ham i fjentlig Uniform. Hun bedækker sit Ansigt med Hænderne og græder. Da
gaar Zarenow hen til hende og viser hende Maxims Brev. Hun forstaar nu, hver-
for Marulf har gjort det, men hun forstaar nu ogsaa, at deres Veje maa skil-
les. Hun vender sig med ham og siger ham det. Rækker ham Haanden. Han griber

6.

- den, trykker hende ind til sig og tager Afsked med hende. Hun gaar med bøjlet
- Hoved ud af Teltet. Officererne sænker Sablerne.

31 Billede.

3 Aar efter.

X Fyrstens Hiem.

Zelma er bleven gift med Maxim. Hun sidder bleg og alverlig og stirrer ud over Haven. Maxim sidder ved sit Skrivebord. Han er bleven gammel og næsten hvidhaaret. Pigen kommer ind med deres lille Søn, Alexis, en yndig lille Krøltop. Pigen vil trække ham hen til Faderen, men Drengen stritter imod. Maxim rynker Panden, men fortsætter Arbejdet. Drengen løber hen til Moderen. Hun knuger ham til sig og kysser ham hæftigt. Pigen gaar med Drengen ud i Haven. En Adjutant kommer ind. Rækker Fyrsten en Liste over en Del fangne Tartarer. Maxim løber den igennem. Underskriver Dødsdommen. Zelma gyser, da hun hører, hvad det er. Hun gaar hen og kigger nysgerrigt i Listen, men det Navn, hun søger, finder hun ikke. Hun aander lettet. Beder Maxim om at skaane Fangernes Liv. Han afslaar det kort. Han rejser sig. Vinker ad Adjutanten og gaar med denne Zelma gaar ud i Haven. 32 Billede.

Vakanten af Haven.

Pigen kommer med Drengen. Hun finder en god Plads. Tager en Roman op af Lemmen og lader Drengen passe sig selv. Hun er saa færdybet i Læsningen, at hun ikke lægger Mærke til, at han løber bort.

33 Billede.

Ved Veikanten.

Drengen leger. Et Par Tartarer sniger sig frem. Griber ham og løber med ham.

34 Billede.

Zarenews Telt.

Generalen sidder i Samtale med Marulf, da en Officer kommer ind og rækker ham Listen over de Tartarer, som Maxim har dømt til Døden. Zarenew springer op. Sværger Hævn over Maxim. Marulf beder, om han maa tage sig af Maxim før at faa afgjærdt det gamle Regnskab. Zarenew lever ham det. Marulf takker. Idetsamme føres Alexis ind. Tartarerne forklarer Zarenew, hvem Alexis er. Zarenew farer sammen, da han hører, der er Maxims Søn. Her er Hævnen. Han skriver et Brev og lader det besørge. Imedens har Marulf talt med Alexis. Da han hører det er Zelmas Søn, griber han af Rædsel. Hendes Søn. Zarenew giver Marulf Ordre til at tage sig af Drengen. De gaar.

25 Billede.Salen hos Maxim.

Zelma sidder og broderer, da Pigen kommer styrtende ind og fortæller, at hun ikke kan finde Drengen. Zelma styrter rædselslagen ~~ind~~ i Haven. Pigen efter.

26 Billede.Haven.

De søger alle Vegne, men fergæves. En Dreng kommer med en Seddel. Zelma medtager den og læser: Fyrst Maxim. Deres Søn er i min Magt. Dødsdømmens Fuldbyrkelse over mine Folk vil afgøre, om de skal gense Deres Søn levende eller død. Zarenew. Erfærdet styrter hun afsted, barhovedet som hun er, hen til Kasernen.

27 Billede.Foran Kasernen.

2 Seldater med opplantede Bajonetter patrouillerer udenfor. Zelma kommer løbende. Vil ind men standses af Seldaterne. Hun parlementerer med dem og vil ind, da Porten åbnes og Maxim med sin Adjutant kommer ud. Zelma styrter hen til ham, viser ham Sedlen. Han vakler. Vil vende om og give Adjutanten en Ordre da idetsamme alle tre farer sammen ved Lyden af Skud. Zelma besvimer. Portene slaaes op og en Afdeling Seldater marscherer ud. Officererne afgiver Melding om, at Dødsdommen er eksekveret. Han griber sig til Hjertet. Seldaterne fører baade ham og Zelma ind i Kasernen.

28 Billede.I Tartar Leiren.

Udenfor Teltene. Marulf og Alexis ligger i Græsset og leger. Drengen er meget indtaget i Marulf og mærer sig med hans Sabel. Marulf klapper ham. En Kurser kommer i Hast. Ind hos Zarenew. Marulf aner Uraad og følger efter.

29 Billede.I Zarenews Telt.

Kurseren meddeler Zarenew, at Dødsdommen er fuldbyrdet. Zarenew op. Marulf kommer ind, Erfarer, hvad der er sket. Farer sammen, men behersker sig strax. Zarenew beder ham hente Alexis. Han gør det. Zarenew erklærer, at Drengen maa dø og Maxim underrettes derom. Overdrager Hvervet til Marulf. Denne trykkes Glæde over Hvervet, men er inderst inde erfærdet. Hilser. Gaar med Drengen.

30 Billede.Ensom Plet i Skoven.

Marulf kommer med Alexis. Han ser sig angstelig om og løfter Alexis op og flygter med ham.

31 Billede.

Andet Sted i Skeven.

En Tartar halvsever. Vaagner. Lytter. Ser Marulf med Drengen. Vil stande ham. Marulf overmander ham. Binder ham. Flygter. Tartaren brøler om Hjælp.

32 Billede.Anden Vagtpest i Skeven.

En Tartar paa Vagt. Lytter. Hører Raab. Løber efter Lyden.

33 Billede.Første Sted i Skeven.

Den bundne Tartar brøler om Hjælp. Anden Vagtpest kommer og løser ham. De sætter efter Marulf.

34 Billede.Ved en Aa.

Marulf kommer løbende med Alexis. Kan ikke komme over Aaen. Tager resolut Drengen paa Skuldrene. Vader over. Fertsætter Flugten.

35 Billede.Færan en dyb Kluft. "Ved Ørholm"

Marulf kommer. Klatrer ned med Drengen. Da han er helt nede i Bunden, ser man de ferfølgende Tartarer foreven. De skyder efter ham. Saarer ham. Han vakler men flygter strax efter videre. Tartarerne klatrer ned ad Skretten.

36 Billede.Skev med Jærbanelinie.

Marulf kommer. Han er udmattet af Blødtab. I det Fjerne ses Tartarerne. De skyder efter ham. Han naar Jærbanelinien. Teget kommer. Resolut klamrer han sig til den bagerste Puf. Drengen hænger halvdød af Skrek paa hans Ryg. Tartarerne frem. Rasende. Rider efter Teget.

37 Billede.Paa Teget.

Teget i stærk Fart. Marulf og Drengen bag paa.

38 Billede.I Skeven.

Ensemt Sted. Marulf springer af med Drengen. Rejser sig, men falder snart igen. Drengen trøster ham. Klapper ham. Marulf rørt. Samler sine sidste Kræfter og mander sig op. Gaar med Drengen ved Haanden.

39 Billede.Udkant af Skeven.

Marulf forsigtigt ud med Drengen. Standser en Bønde paa Vejen. Kommer op at køre med ham.

40 Billede.Førstens Hæve.

Maxim og Zelma sidder sergbetynge. Taler ikke sammen. Pludselig kommer Pige

8.
styrtende. Kan ikke tale før Bevægelse. Hun blot peger ud i Haven. Marulf kommer vaklende med Alexis. Da Drengen ser Zelma, piler han hen til hende. Hun er ude af sig selv af Glæde. Omfavnelse. Maxim rejser sig. Stirrer paa Marulf. Zel-
ligesaa. Marulf synker om i Græsset. Døende. Drengen peger paa Marulf og fer-
teller saa godt han kan, om Flugten. Zelma knæler hos Marulf. Løfter hans He-
ved op. Ser inderligt paa ham. Marulf hvisker hendes Navn. Hun trykker et Kys
paa hans Leber. Han dør i hendes Arme. Maxim har taget Drengen ind til sig.
Drengen løber hen til Moderen. Tager hende om Halsen. Maxim vender brødebe-
tyngtet Hovedet bort.
